

Ավետիք Իսահակյան

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն

Աշնան պղտո՛ր, պղտո՛ր ամպեն
Արցունքի պես թոն կըգա.
Ա՜խ, ո՞ւր կերթա իմ սև ճամփեն,
Ա՛յ բախտ, մի՞թե վերջ չըկա:

Արդյոք վշտոտ, չոր գլուխըս
Ո՞րտեղ պիտի քուն մտնի.-
Սիրած, կարոտ սրտի՞ վրա,
Թե՞ դաշտի մեջ ամայի...

Ա՜խ, աչքերըս ո՞վ պիտ ծածկե,-
Անգին մա՞յրըս՝ համբույրով,
Թե՞ ձյունն ու հող՝ քամին ծածկե
Տատրակների վույ – վույով:

1897

Հատիճ